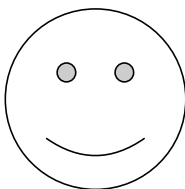

דברי הכפר

בוחר בחיים / שלמה גרוניך

יש כאב מתמיד שנולד איתך
צליל עצוב של זרעים בקופסא ריקה
מהדהד גם אם שכחת
ומסתיר את הנוף
החיבוק שלא ביקשת
ילווה עד הסוף

בן אדם לא מושלם
בן אדם קטן
מנופח מתוסבך
מתכופף כשבאה רוח
מזדקף אל האור
עץ אחד בלב היער
מחכה לציפור

בוחר בחיים
בוחר בחיים
בוחר בחיים

מתבונן על פני המים
עם מבט של ציפור
במקור עלה של זית
מנסה רק לבחור.

גיליון מס 1920 * כח השוון תשס"ה * 12 בנובמבר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

הרבי ג'קסון רונן פורסטר טבע סולומון (נכד) אור גליק (נכד)	18.11	נמרוד שוער (נכד-עמית-גרשמן) דן הרמץ רועי תלם	14.11
שאולי איסטון יפעת וויסבקר גל עטיר (נכד-ר. מנג'יגורסקי)	19.11	טל פלמה עינת פלמה שרון ווינשטיין (נכדה אדלשטיין) איתי דויל (נכד-א. חצור) רז אנג'ילקוביץ	15.11
שושי קרופרו דוד תלם תום ליפשיץ (נכדה-עדר) מיקלה בלוך (נכדה-בן-חיים)	20.11	דוד קולט קרול לופוב	16.11
רוני אשכנזי (נכדה מרים ק.)		אלה פרחי (נכדה-וوترמן)	17.11

ימי נשואין

יניתה וזאבי ניצן	14.11
נעמי טפר והרי ניר	15.11
ג'וליה ואריה ניצן (60)	20.11
שוש וזמי בן-צבי	

מזל-טוב!

נזכור

גב' בטי ניימרק	29.11.89	בכסלו תש"ן	א
גל כרם	2.12.97	בכסלו תשנ"ח	ג
מקס חייט	10.11.91	בכסלו תשנ"ב	ג
מר ישראל ווייס	9.10.94	בכסלו תשנ"ה	ו

פירורים משולחנה של ארי

לחברים היקרים שלום,

אלה הם פירורים של סתיו בין שרב לחצב, עלי שלכת שנושרים ושקיעות אדומות ושקט ורוגע...

נתחיל בידיעה על קבוצת חברים ותיקים שהצטרפו לאוטובוס שירד לים-המלח לנפוש ולנוח באחד המלונות שלאורך החוף. "היה נהדר" זאת התגובה שאני קיבלתי כששאלתי "איך היה?" – ואני הסתפקתי בזה, זאת מסורת של כמה שנים שמאורגנת על ידי המועצה, חופשה בים-המלח לותיקי הגליל. ברכות ליוזמה ואתם הותיקים תמשיכו לבלות.

חדשות מאמריקה – ברכות להחלמה מהירה נשלח מכאן לשוב אפשטיין שמתאוששת מניתוח ביד לאחר שנפלה ושברה את היד. שוש, תתאוששי מהר בכדי שתוכלי להנות ולשחק עם הנכד החדש שלך.

כן, מזל טוב גדול לנתן וללנה אפשטיין להולדת הבן, מזל טוב לכל המשפחה ותמשיכו לבלות ביחד ולהנות.

במשתלה מכחים בכליון עיניים וחוסר סבלנות ל- נציגים ג'וני הרמץ ויעקב דדוש שנסעו להולנד לתערוכת פרחים. מקווים שיחזרו מלאים בסיפורים ואגדות. מעניין מה יהיה לג'וני הרמץ להגיד על צ'יפס עם רוטב בוטנים במקום קטשופ, או רכיבה על אופניים לכל מקום במקום טרקטורון.

גם ממפעל "הבונים יצאו להולנד, שם מתקיימת תערוכת ברזים בינלאומית, יש לנו שם דוכן ובו ארבעה נציגים – אורי אולינר – המנכ"ל, יאיר דוארי, אמיר, נמנוב וחיים שוורץ (איש שיווק ומכירות מחיפה). בהצלחה לכם ותביאו הזמנות.

זה רשמי, קטיף האבוקדו החל והיבול ירוק, מבריק וגדול והרבה. זאת שוב תזכורת לכולנו, ל א צריך לקטוף יש המון פרי על הקרקע, רק צריך להתכופף ולחפש קצת. כששאלתי בתלתונים אמרו שיש שקט ושגרה, לפני שבוע בתלתון הבוגר עשו מסיק זיתים מהזיתים שגדלים מאחורי בית הקברות, על התוצאות של המסיק נצטרך לספר בעוד כמה שבועות.

ידיו של יאסו לא נחות לרגע ומגיעות לכל פינה. פה הוא מנקה, שם שותל, פה אוסף וזורק ומכין את חצר הקיבוץ לקראת החורף. יאסו אל יאוש, את התוצאות רואים רק בבוא האביב ותאמין לי זה תמיד מגיע.

ברכות למנפרד, (אבא של שושנה שרקי), שהשתתף ב"אולימפיאדה לבני שישים + " וזכה במדליית זהב בשחיה. הוא התמודד בשחיית גב, 50 מ' והביא את התוצאה הגבוהה מכולם. כל הכבוד, כמו שהפתגם אומר "לעולם לא מאוחר מדי".

התחלנו בותיקים, נסיים בותיקים, גם השבוע הם יוצאים לטיול והפעם מארגני הטיול הם מהקהילה התומכת. אז מקווים שחזרתם עייפים אך מרוצים ושלמדתם ונהנתם.

הידעתם? אפשר לשתות את מיץ האלוורה! מעוניינים לשמוע עוד על נפלאות הצמח, אתם מוזמנים לשאול אותי.

**ברכות לשבת-שלום, סוף שבוע נעים ושקט,
שבוע של הרבה אושר, שמחה וכיף.**

ארי שטיינר ובני המשפחה

עוד תוספת חשובה לפירורים של השבוע:

פרס שחקנית מצטיינת מטעם עיריית תל-אביב הוגש השבוע לשחקנית

מיקי קם.

מיקי מופיעה בימים אלה בהצגה חדשה בתאטרון הקמארי "עקר בית" שכתבה ענת גוב, יוסי פולק ומיקי קם מככבים בה. אבל מיקי זו מיקי והיא משלנו – תשאלו אפילו את בטי ויצחק עדר. איחולי כל-לחי ורוב נחת. מכולנו.

ש.ש

מזל טוב
להולדת הבן.
לנתן ולנה אפשטיין
לסבים שוש וגרשי
ולמשחה המורחבת רוב נחת

מזל טוב
להולדת הבן
לשיפי ואביב
ולסבתא סוזן שוורץ
ולמשחה המורחבת רוב נחת

מועדון החברים.

בערב שבת, משעה 19:30 שתייה וכיבוד במועדון
עדיין מחפשת עוד מתנדבים שיפתחו את המועדון ויהיו האחראים במשך הערב.
יהיה נחמד אם תארגנו איזו פעילות או משהו, אשמח לקבל רעיונות יצירתיים...
**ביום שישי זה מרקי יציג ציורים שהשאירו תלמידים מהאולפן – מי שמעוניין
יוכל לקבל תמונה.**

שבת שלום, מרים כהן.

תגובות

**** תגובה לעורכת הנאמנה!**

תמשיכי להמריץ ולעודד לכתיבה ב"דברי", כי נראה לי שזה ערוץ ההדברות העיקרי
בינינו החברים, גם אם רק קוראים ולא מגיבים.

**** תגובה לאלוה מה"פירורים" מעניין איך אצלך כל הפירורים הם חיוביים ומפרגנים,
אבל ממרומי גילך מותר לך לראות את הכל בורוד, ואני לא אקלקל לך את הצבע. רק כמה
הערות לכתבה:**

- (1) זה לא משנה אם עראפת כבר מת או לא, אני לא מאמין שהסכסוך יגמר בדור שלי.
 - (2) ההצבעה בקלפי היא לא עניין של שמחה ובכי, יש כאן החלטה דמוקרטית שכולנו
החלטנו שזאת הדרך לקבל החלטות ומי שחשוב לו יעשה מאמץ להגיע להצבעה, כמו
שעשה ח"כ אפללו שבא בכיסא גלגלים ממיטת חוליו להצביע בכנסת.
 - (3) ההפרטה הביאה שיגשוג ליזמות האישית וכל הכבוד ליזמים, צריך לעודד אותם, ואם
גם הקהילה מתחלקת ברווח אז מה טוב. אני מקווה שכל היזמים שצויינו ימשיכו
להתקיים עוד זמן רב.
 - (4) "הטאבון בגליל", אמנם רק נפתח וגם אני ביקרתי שם, אך לא מצאתי את שחיפשתי.
יש עוד חנויות ומאפיות בטובא שכדאי לבקר בהם, ופתוח כל השבוע, כולל שבתות.
- ** "אנחנו שנינו מאותו הכפר", (דובי ואני). סיפורה של אלינעה הוא כאילו סיפור שאני
מספר אותו וזאת מהסיבה שהדמיון בסיפור שלה למציאות שלי הוא אחד לאחד, כולל**

הסבתא והבת, רק שאצלי אמא נפטרה ואמא של דובי שתבדל לחיים ארוכים ובריאם.
ולאלינעה, מחסור בכסף לא סוגר יחסי משפחה וקרבה.

**** דודו בא מאהבה ואני לא יודע מתי הוא הלך והחליט לבוא בחזרה.**
מה שכן, אני יודע שאת דודו אני באמת אוהב ואני יכול לקרוא לו חבר, אבל לא יכולתי לקרוא ולא להגיב לשמועות על הדו-שיח הקולני מההתכנסות של הבנים והכתבה של דודו ב"דברי".
אני רק יכול להגיד לאיתי תודה על העבודה הרצינית והלגיטימית שלו ועל כך שנתן לנו להבין דברים שאחד מהצד מסתכל ומבין אחרת מאיתנו ואני בטוח שכולנו, החברים נדע גם לקבל את דעתו של האחר.

**** הביקור של קובי ואלק בטובא אצל ראש המועצה הוא מבורך, אבל כמו טיפה בים ומצריך המשכיות, כי מי שנכנס לטובא בעבר גילה שהתקינו גבשושיות בכמה רחובות ובכביש הראשי ולאחר תקופה מסויימת ולא יעילה הסירו את רובן. גם נושא היריות מטריד רבים מתושבי טובא, אבל בעיית החמולות לא מאפשרת פתרון. גם בירדן מתאמצים למצוא פתרון לבעיית הירי בשמחות.**

**** הראיון שהובא ב"דברי" האחרון עם אורי אולינר, מנכ"ל הבונים שימח אותי משתי סיבות:**

- (1) סוף סוף קבלתי תמונה על המנכ"ל שלי והרזומה שלו, שלא הכרתי והוא מפואר.
- (2) שיש לנו מפעל שנחשב למוביל בתחומו ואנחנו צריכים להתגאות במה שיצרנו במשך השנים בעמל רב, ולדאוג לכך שהוא ימשיך ויגדל.

לסיום, בא לי לכתוב את התגובות מתוך הערכה לכותבים ומשאיר לעורכת העלון את ההחלטה האם להביא לדפוס.

**שבת שלום ומבורך
ושיעבור הכל ממול.
שפי.**

מומנט

לפני המון שנים, כל כמה שבועות היינו מבקרים בשבתות אצל הדודים בקיבוץ ותיק וגדול בצפון הגליל. היינו מבקשים מן הדייג התורן, שנסע לבריכות להאכיל את הדגים, להקפיץ אותנו לשם ובחזרה – מרחק לא כל-כך גדול.

בימים אלה אנחנו כאן, עדיין אכלנו בצריף-חדר-אוכל וגרנו ב"חדר" ולא ב"בית", ללא שירותים צמודים. לכן, הביקור אצל הדודים לא רק חיזק את קשרי המשפחה, הוא גם חיזק את אמונתנו הבסיסית שגם הקיבוץ שלנו, הקטן והצנוע, יגיע באחד הימים לרווחה ולנחלה.

ארוחת צהרים אכלנו בחדר אוכל – בנין ענק ומרווח – גדוש בחברים רבים, והמון ילדים שיחקו בחוץ על דשאיים מטופחים בין עצים גבוהים, נותני צל. הבית של הדוד והדודה כלל; "סלון" קטן, חדר שינה, מטבחון והפלא ופלא, מקלחת עם אמבטיה!! במרוצת השנים, עקב היותם קרוב לגבול, הוסיפו עוד חדר בטחון, כך שהיה גם מקום אידיאלי לבת הנשואה, ויותר מאוחר גם לנכדים המבקרים.

עברו שנים, הדודה נפטרה והדוד נשאר בבית הגדול לבדו, מחכה לביקורים הסדירים של ילדיו. אחר זמן לא רב, הדוד חלה, הוא גר מזה כמה שנים בבית הסעודי בקיבוץ. הבית נשאר גם הוא גלמוד וקם לתחייה - רק כאשר המשפחה באה לבקר בחגים ומידי כמה שבתות.

לפני מספר ימים קיבלנו בדואר חבילה קטנה ובו ספר ישן-נושן, בדפוס גרמני עתיק (מן הסדרה של "מקס ומוריץ"), שבת-דודתנו חשבה להעביר אלינו כמזכרת מספריית אביה, כאשר היתה- בלית ברירה – צריכה לפנות את ביתו אחרי, כפי שציינתי – לא מעט שנים עמד ריק ללא דייר.

לא יודעת האם יש אצלם "שיוך דירות", עובדה שלמשפחת הדוד, שגרה די רחוק, אין עכשיו מקום ללון בבואם לבקר ו/או לסעוד את הסבא. למען האמת, אמרו להם בקיבוץ, שימצאו להם מקום ללילה במידת הצורך.

ובכן, מה ברצוני להגיד עם כל הסיפור הזה? בואו נשמור ונשפץ לנו את "בית בלונד" ואת חדרי האירוח שלנו – כך שיהיה לבנינו ולנכדינו שבאים לבקר מן העיר או מחו"ל מקום ללון ולבלות, לשמור על הקשר עם חברים ועם "נוף מולדתם" – במידה ובית המשפחה כבר לא בידינו! עם שיוך או בלי שיוך.

אלזה

בוכים בשקט

אתם לא זוכרים את הפעם האחרונה שקראתם משהו עם החתימה של רונית ב"דברי", וזאת לראייה שאינני נהנית מהחווייה. אבל הפעם היה לי חשוב להביע את תמיכתי ברפי ה"בכיין" עד כדי העזה בוטה זו.

במכתבו רפי ביטא באופן ברור דברים רבים שחלקינו מרגישים, (O.K. אני מרגישה), אך עוברים לסדר היום, לפחות ברמת המאמץ של אחיזת העט והקשקוש על הנייר. אני הייתי בין ה"כועסים" על מחדלי ליל הסדר האחרון בכלל ובנושא ההגשה העצמית בפרט, ומרגישה אחריות כלפי רפי בכך שדחפתי וציפיתי ממנו לפעול על מנת שנוכל כולנו לשבת יחד וליהנות מהחג.

יש לכולנו נטייה לשכוח מהר את החוויות הפחות נעימות, אבל עם עובדות אי-אפשר להתווכח ובמסורת של כפר-הנשיא כשאנו נוהגים כך ולא מטפלים בתיקון החוויה, אז שוב "אוכלים אותה".

בשורה התחתונה אני רוצה להביע שגם אני הרגשתי שההתייחסות וה"טיפול" שניתן לאירוע של כלל הקהילה היה מאוד לא מקצועי ובהחלט לא עמד בסטנדרטים של כפר-הנשיא.

נוסף על כך ההתייחסות של מנהל הקהילה והפקת הלקחים, אם זה כינוס כל הגורמים הנוגעים בדבר, קשר עם הסועדים, תגמול המתנדבים שקמו כדי להציל את החג, והפקת לקחים על מנת שבשנה הבאה לא נחזור על אותו מחדל נמרח בצורה מתישה ומבישה.

בתקווה שנשמע קולות נוספים, אחרת באמת שום דבר לא ייעשה למעננו.

שבת - ש ל ו ם
רונית הרמץ

מי מכיר? מי יודע מי האופה? מחפשים מתכון לעוגת גבינה

חברה טובה שלנו מאנגליה מאוד מבקשת לקבל את המתכון לעוגה שהיא כינתה אותה "עוגת הגבינה הכי טובה בעולם", שהיתה במסיבת יום ההולדת של איזק בברכה. תודה מראש, ג'יין (טל' 4078).

בשביל שיהיה טוב 2

לפני מספר חודשים כתבתי כתבה עם אותה כותרת. אמנם קיבלתי הרבה "פיד – בק" והרבה תגובות עם דמעות התרגשות, ותודה באמת תודה, אבל מה שאני חושבת ששכחתם זה שהמכתב הזה היה תודה גדולה לכם, שאתם יוצרים את המקום הקסום הזה שהוא, אם הייתם שואלים כל אדם ששמע עליו הוא פנטזיה בלתי אפשרית.

אנשים עדיין שומעים על כפר הנשיא ולא מאמינים, הם תמיד טוענים שאו שאני מסנוורת מגאווה או שאני סתם פתיה. אתם יודעים מה, אני יכולה להבין אותם, כי הם לא היו פה, אבל אתם!! אתם אלו שחיים את הפנטזיה ה"בלתי אפשרית" הזו, ואתם אלו שגורמים לה להיות אפשרית. אז בואו נפסיק לשקוע בבוץ שאנחנו מפתחים לעצמנו ונחיה את הקיבוץ הזה.

כל אדם קצת מבוגר ממני מספר לי איך היה פה כיף פעם ואיך היום שום דבר כבר לא אותו הדבר. אבל היום אותו בן אדם חי כאן ומתגעגע לעבר, אז נכון, אי אפשר להחיות את העבר אבל אפשר ליצור מציאות כאן ועכשיו שביום מן הימים תשמש נוסטלגיה חיובית לבאים אחרינו.

בואו כולנו נקום, נמתח חיוך רחב על פנינו ונגרום לאור של עצמנו להאיר אותנו, כי יש בנו אור ויכולת הכלה ונתינה גדולה בהרבה מזו שאנו רואים כרגע. הקיבוץ לא חייב לשמש רק מקום להזדקן אלא גם מסוגל לשמש מקום של פריחה וגדילה. עם המון תקווה מחודשת, מיטל.

תרומות, תרומות, תרומות

שוב שלום למשפחת כפר הנשיא.

בזיכרון נמצאת פנימייה בשם 'רננים'. אני עובדת כאן מזה חודשיים, עם ילדים מגיל 6 – 18, שמקבלים אצלנו בית חם, חינוך (בית ספר), ואורח חיים שגרתי ככל האפשר שמטרתו להביא את הילדים האלה בגיל 18 להצליח לחיות חיים נורמטיבים בחברה. 'רננים' היא פנימייה טיפולית, שמשמשת גם פנימיית קצה, כלומר, שלב אחרון לפני אשפוז פסיכיאטרי, לעיתים גם תחליף לאשפוז או שיקום. יש אצלנו ילדים עם הפרעות התנהגות קשות ומחלות נפש "קלות" שהחמירו בגלל המצב בבית.

לקראת החורף הפנימייה נזקקת לכמה דברים בשביל לעבור את החורף. לפני שאפרט עלי להסביר שהפנימייה לא מחפשת סחבות אלא בגדים במצב סביר (בלי המון כתמים או קרעים), להלן פירוט של הנדרש:

<גרביים

<גופיות לבנות ארוכות (גטקעס)

<בגדים ארוכים (חולצות, מכנסיים, כובעי צמר, צעיפים וכו')

<דברי יצירה (פלקטים, צבעים, וכל העולה בדמיונכם)

<דברי בית ספר (מחברות, עפרונות, טושים, מחקים, סרגלים וכו')

כל אלו יתקבלו בברכה גדולה לפנימייה,

המון תודה מראש, מיטל, הצוות והילדים.

הכתובת לתרומות: אבלין – 0506355648

מיטל – 0505607150

מרכולית - 4976

פרוייקט חתולים

חתולי רחוב המשוטטים בקרבת מגורי האדם גורמים לעיתים מטרד לדיירים. לעיתים המטרד נגרם דווקא ע"י אנשים טובים, המעוניינים לעזור אך עושים זאת באופן לא מקצועי. הפתרון הנכון ביותר לבעיה זו הוא תוכנית לכידה/עיקור/חיסון/סימון והחזרה לשטח המחיה, תוך בקרה וטיפול באופן מקצועי.

תכנית ודרך טיפול אלו מקובלים ומומלצים ע"י הגורמים המקצועיים בארץ ובעולם, ונחשבים כשיטה ההומנית והאפקטיבית ביותר גם ע"י המוסדות האקדמיים והטיפוליים בעולם כולו. שיטת העיקורים ובקרת קבוצות החתולים נהוגה באנגליה, בארה"ב, באיטליה, בגרמניה, תוניס ובעוד ארצות רבות. בתצפיות של שנים יעילותה נבחנה והוכחה. פרטים נוספים ושמות מוסדות אקדמיים ואחרים יתן לקבל בעמותה.

תכנית הפעולה

הטיפול בקבוצת חתולי הרחוב חייב להעשות בצורה שיטתית ותוך התמדה לאורך זמן. אין פתרונות של "פלא" מידיים ורק טיפול מתמיד ונכון יביא לפתרון הבעיה. על עקרון זה יש להקפיד כדי לראות בתוצאות. כדי לבקר את כמות החתולים ולמנוע ריבוי יתר, יש לדאוג לעיקור/סירוס. אין שיטה טובה יותר לטווח ארוך. העיקור/סירוס יביא לחתולים רגועים יותר, יפחית בעיות רעש (יללות חזור) של חתולים מיוחמים וימנע ריכוז זכרים בסביבת חתולה מיוחמת. המריבות בין החתולים יפחתו ובהתאם גם בעיות רפואיות שונות.

במשך 24 שעות לאחר הניתוח ויוודא התאוששות טובה. שיחרור החתולים צריך להעשות רק אחרי בדיקה רפואית והשלמת הטיפול.

בקרה רפואית עיקור טיפול והחלמה

העיקור/סירוס יכול להעשות כבר בגיל 5 חודשים, וגם חתולות בזמן יחום או בהריון יכולות לעבור עיקור ללא בעיה מיוחדת. הניתוח יעשה תוך שימוש בחוטים הנמסים מאליהם ואינם מחייבים לכידה חוזרת לשם הוצאת תפרים. בזמן הניתוח יש לבצע כל טיפול נוסף לו זקוק החתול ובכלל זה מתן אנטיביוטיקה ארוכת טווח, טיפול נגד טפילים, טיפול בפצעים ובבעיות עור ושיניים וכד', חיסון נגד כלבת, וכן מומלץ גם חיסון "מרובע".

בקרה רפואית זו היא מן הסתם ההזדמנות היחידה לטיפול וטרינרי של ממש בחתול.

סימון

בשלב העיקור (תוך כדי הניתוח) יש לסמן את החתולים בסימון הוטרינרי המקובל בעולם - קטימת קצה אוזן שמאל. סימון זה ימנע לכידה חוזרת של חתולים מטופלים ויבטיח בקרה נאותה וזיהוי חתולים שטופלו.

סיכום

לאורך זמן תתיצב הקבוצה ומספר החתולים יישמר ולא יגדל. קיום קבוצת חתולים יציבה ובריאה יבטיח אותנו ממטרדי עכברים ונחשים וכן מחזירת חתולים נוספים לשטח הקבוצה. חתולים ידידותיים ומטופלים מסייעים לחינוך ילדינו בכל הקשור להתייחסות לחלש ולנזקק ולהתחשבות ביצור חי אחר, ובכך מסייעים גם לחינוך ילדינו בכל הקשור להתייחסות בין בני אדם.

תודה גדולה !!!

לכל מי שעזר בפרוייקט בכפר הנשיא – למלווין היקר, שליווה והדריך לאורך כל הדרך ובנוסף עזר פיזית למרות מצבו הבריאותי. לוילי פינקוס לדני לופוב, לנורמן אנגלסברג, לרומן, לאלק וקובי למשפחה שלי ולכל התומכים המבינים ואוהבי החתולים.

אלינועה

עקב הפסקת חשמל שעות פתיחת המרכולית

יום חמישי 11/11/04

רצוף מ - 7.30 בבוקר ועד 20.30 בערב

יום שישי 12/11/04
בוקר 6.30 – 7.15 בלבד
צהריים 13.00 – 14.30 (בתנאי שהחשמל יחזור עד אז)
 צוות המרכולית.

תודה לאלינועה

אלינועה היקרה,

אני רוצה להודות לך מאד על שלקחת על עצמך את הטיפול בתוכנית של החתולים התועים (מלכודת – סירוס – שחרור) של משרד הפנים, ועבור האופן המקצועי בו ביצעת אותו. הרבה עבודה פיזית קשה הייתה כרוכה במבצע, אשר דרשה טיפול זהיר – המגיע לבעלי חיים. עבדת מוקדם מאד בבוקר ומאוחר בערב בנוסף לנסיעות הרבות הלך וחזור לוטרינר כל יום, ואת כל אלה ביצעת בהצלחה, תוך דאגה לרווחתם של החתולים למרות שלא היו לך קוים מנחים מהמועצה האזורית גליל עליון. לא הייתה לך עזרה של מתנדבים פרט לבוקר אחד ושני ערבים, ולעתים קרובות יצאת מאוחר בלילה לבדוק את מצבם של בעלי החיים.

לפי המועצה האזורית ג"ע, המספר הממוצע של חתולים שעברו את תוכנית ה"מלכודת-סירוס-שחרור" בקיבוצי הצפון היה עשרים ואת עברת את המספר הזה בקלות. אם הוטרינר היה ממשיך לעבוד ביום האחרון של הפרויקט, היית מכפילה את הממוצע.

את ראויה להיות מהוללת עבור מה שעשית לבעלי החיים האלה, אשר המלטותיהם העתידיות היו מתבצעות בתוך או על-יד מזבלות ואשר היו מלאות בסיכונים וסבל.

מליון ס.

בהערכה מלאה ותודה חמה ביותר

נ.ב. זה עתה שמעתי שיתכן ותמשיכי את העבודה לימים בודדים פה ושם. כל הכבוד לך!!

מהעורכת

אנא במטותא מכם – בבקשה – את הכתבות שלכם שילחו אלי לאי מייל,
או שימו בתיבת הדואר של דברי-הכפר עד יום שני בערב בשעה 20:00.
אם ישנו עיקוב, או בקשה מיוחדת הודיעוני מראש שאוכל להיערך לקליטת המאמר /
הכתבה בתיאום עימכם, ועם עריכת העלון, והדפסתו.
הזמנים מתואמים, ולכן כל חריגת זמן חייבת להיות מתואמת אם בכלל.

בתודה והערכה: שושנה שרקי.